ZONDER DONOR GAAN WIJ DOOD!

De dood, daar denken we liever niet over na. Vandaar dat zo'n zeven miljoen mensen nog niet hebben vastgelegd wat er na hun overlijden met hun organen mag gebeuren. Daardoor komt een donor voor veel patiënten te laat. Deze vier vrouwen blijven hopen…

TEKST: *MARION VAN ES* FOTOGRAFIE: *CORNÉ VAN DER STELT* VISAGIE: *ASTRID TIMMER*

WACHTLIJST

- Eind 2008 stonden er 1315 mensen op de wachtlijst voor een orgaan, 563 mensen stonden op de wachtlijst voor weefsel.
- In 2008 zijn 153 patiënten overleden terwijl ze op de wachtlijst voor transplantatie stonden. Zo'n 58 patiënten zijn van de wachtlijst gehaald, omdat hun toestand zo slecht was dat transplantatie niet (meer) mogelijk was.
- 570 patiënten kregen in 2008 wel een donororgaan, zij moesten gemiddeld vier jaar wachten op een donornier en gemiddeld een jaar op een ander orgaan.
- 5,4 miljoen mensen hebben hun keuze ten aanzien van orgaan- en weefseldonatie al laten vastleggen in het Donorregister. U nog niet? U kunt een donorformulier opvragen bij de huisarts, apotheek of het gemeentehuis, maar registeren kan ook simpel via internet (via www.jaofnee.nl of www.donorregister).
- Ga voor meer informatie en de laatste ontwikkelingen rond deze vrouwen naar onze site: **www.telegraaf.nl/vrouw**

KIM MOELANDS (34) *is geboren met taaislijmziekte. Alleen nieuwe longen kunnen haar leven redden.*

"Benauwd zijn is een zeer angstige bezigheid. Probeer als gezond mens maar eens vijf minuten je neus dicht te knijpen en door een rietje te ademen. Dat geeft een beetje weer hoe ik me altijd voel. Toen ik dertien was, overleed een vriendinnetje van me aan taaislijmziekte. Pas toen realiseerde ik me dat ik zelf óók op jonge leeftijd zou doodgaan. De gemiddelde levensverwachting ligt tussen de 35 en 40 jaar. Vijf jaar geleden overleed mijn grote liefde Ron aan dezelfde ziekte. In de tien jaar dat we samen waren, lag ik nooit meer in het ziekenhuis. Ik was de 'gezonde' van ons twee en kon daardoor voor Ron zorgen. Na zijn overlijden zakte ook mijn gezondheid in. Vooral het afgelopen jaar is dat in sneltreinvaart gegaan. Ik kan niet meer voor mezelf zorgen, krijg 24 uur per dag extra zuurstof toegediend en word buiten de deur voortgeduwd in een rolstoel. Mijn Mercedes met privéchauffeur noem ik dat gekscherend. Ik heb het zo hoog in de bol dat ik me nu ook al laat rijden, haha! Ik probeer de humor erin te houden, maar de realiteit is dat alleen nieuwe longen me nog kunnen redden. De wachtlijst voor mijn bloedgroep is helaas zeven jaar en waarschijnlijk heb ik niet veel langer dan een jaar te leven. Als de overheid ons huidige donorregistratiesysteem wijzigt in een systeem waarbij iedereen donor is, tenzij je bezwaar maakt, kan een groot gedeelte van de wachtlijst snel worden weggewerkt. Tot nu toe weigert de minister dat stelselmatig. Het feit dat politieke spelletjes mij waarschijnlijk het leven gaan kosten, is moeilijk te verkroppen. Bang voor de dood ben ik niet, wel voor de 'concrete activiteit'. Zal het voelen alsof ik stik, doet het pijn? Zal ik ooit in staat zijn om te stoppen met knokken en iedereen die me zo lief is los te laten? De tijd zal het leren. Ik ben ervan overtuigd dat ik Ron weer tegenkom na mijn dood. In de tussentijd probeer ik, tussen de hoestbuien door, te genieten van het leven."

Volg Kim Moelands of lees meer over haar boeken op www.kimmoelands.nl ›

'Tussen de hoestbuien door GENIET IK VAN HET LEVEN'